

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 10. december 2014 i sag nr. BS 4-135/2014:

S

mod

Forsikring .

Stævning er modtaget den 10. februar 2014.

Sagen drejer sig om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste som følge af en arbejdsskade.

Under sagen har sagsøgeren ifølge sin endelige påstand påstået sagsøgte Forsikring dømt til betaling af 314.512 kr. med tillæg af procesrente fra sagens anlæg.

Beløbet angives at udgøre sagsøgerens tabte arbejdsfortjeneste i perioden 1. september 2010 til 31. december 2012 beregnet som et gennemsnit ud fra sagsøgerens indtægt i 2009 frem til ulykken den 8. juni 2010 med fradrag af udbetalt SU i årene 2009 – 2012.

Sagsøgte har nedlagt påstand om frifindelse. Dels har sagsøgte bestridt erstatningsopgørelsen, dels har sagsøgte gjort gældende, at sagsøgeren ikke har lidt noget indtægtstab. Hvis sagsøgeren har lidt et indtægtstab, har sagsøgte gjort gældende, at der skal ske nedsættelse med 1/3 på grund af betydelig grov uagtsomhed jf. færdselslovens § 101, stk. 3.

Under udførelsen af sit arbejde hos kørte sagsøgeren den 8. juni 2010 galt på Vardevej i retning mod Sdr. Felding, idet han ovre i den modsatte kørebanelvdel stødte sammen med en modkørende lastbil. Denne lastbil var ansvarsforsikret hos sagsøgte, og sagsøgte har anerkendt erstatningspligten i forbindelse med uheldet.

Sagsøgeren var på uheldstidspunktet fuldtidsansat hos

Sagsøgeren oppebar under sygemeldingen fuld løn fra frem til udgangen af august 2010.

Ved ansøgning modtaget af Aarhus Universitet den 30. juni 2010 søgte sagsøgeren ind på Almen erhvervsøkonomi, HA. Ved skrivelse af 29. juli 2010 bekræftede Aarhus Universitet overfor sagsøgeren, at han var optaget på studiet. Sagsøgeren afbrød uddannelsen, da han dumpede til alle eksamener bortset fra en enkelt eksamen. Sagsøgeren påbegyndte i stedet en uddannelse i virksomhedskommunikation i august 2011. Sagsøgeren fortsatte denne uddannelse og var i 2013 på et studieophold i Tyskland. Sagsøgeren har derfor opgjort sit erstatningskrav frem til den 31. december 2012, hvor sagsøgeren i erstatningsansvarslovens forstand har ment sig i stand til at begynde at arbejde igen. Sagsøgeren har ubestridt under sine studier frem til den 31. december 2012 haft en stor fraværsporcet.

Arbejdsskadestyrelsen har anerkendt sagsøgerens ulykke som en arbejdsskade. Ved en revurdering den 9. januar 2013 forhøjede Arbejdsskadestyrelsen sagsøgerens varige men til 15 %, men fastholdt i samme afgørelse, at sagsøgeren ikke havde ret til erstatning for tab af erhvervsevne.

Sagsøgeren har bl.a. forklaret, at han i sommeren 2010 besluttede sig for at søge ind på HA-studiet idet han skønnede det urealistisk, at han kunne genoptage sit arbejde hos [redacted], idet det var et til dels fysisk krævende arbejde, der bl.a. bestod af lagerfunktioner. Sagsøgeren havde ikke før ulykken haft planer om at påbegynde et studie. Han tog en HHX-eksamen i 2008, fordi han blot fulgte "strømmen" blandt kammeraterne. I virkeligheden var sagsøgeren ikke så glad for skolegangen. Sagsøgeren blev deltidsansat hos [redacted] i 2006. Da han var færdig med HHX, blev han fuldtidsansat hos [redacted]. I 2009/10 arbejdede sagsøgeren på fuld tid i 7 – 8 måneder, idet han var på en længerevarende udlandsrejse. Sagsøgeren havde indtil ulykken planer om fortsat ansættelse hos [redacted] eventuelt i kombination med en læreplads som speditørrelev. Sagsøgeren husker fra ulykken, at han kom ud i højre rabat, at han forsøgte at rette op, og at han derefter vågnede ved, at han sad fastklemt med hovedet ind i frontruden. Sagsøgeren vil skønne at han i uheldsøjeblikket kørte med en hastighed af 85 km./t. Han var ikke påvirket af alkohol eller andet. I forbindelse med ulykken pådrog sagsøgeren sig bl.a. kravebensbrud og brud på højre hofteskål. Han blev opereret i Odense og fik indsat en jernplade i hoften. Efter operationen var sagsøgerens tilstand således, at det var på tale, at han skulle på plejehjem. Det blev imidlertid ændret til, at han med diverse hjælpemidler fik ophold i et sommerhus, hvor han i 3 måneder blev plejet af sine forældre. Sagsøgeren lod sig raskmelde i forbindelse med studiestart. Sagsøgerens mislykkede studieforløb skal ses i lyset af, at han som følge af skaderne havde mange smerter, og at han derfor havde svært ved at følge studierne også som selvstudie. Endvidere gik sagsøgeren til fysioterapi en gang om ugen. Sagsøgeren har også på grund af smerter haft svært ved at bestride et arbejde ved siden af studierne. Også under opholdet i Tyskland i 2013 havde sagsøgeren på grund af smerter vanskeligt ved at følge studiet og bestå de nødvendige eksamener. Efter hjemkomsten fra Tyskland har sagsøgeren haft et vikarjob i en børnehave i Århus. Det var et fleksibelt job, hvor der blev taget hensyn til sagsøgerens smerter og deraf følgende be-

grænsninger. Sagsøgeren har ikke længere noget fritidsjob, da han nu er flyttet til København, hvor der ikke har været muligt at finde noget job, der tager hensyn til sagsøgerens fysiske begrænsninger.

har bl.a. forklaret, at han er direktør for Sagsøgeren blev deltidsansat i 2006/07 og blev senere fuldtidsansat i 2008. Sagsøgeren var all round på lagret, kørte lidt varebil og hjalp til på kontoret. Det blev løbende drøftet, at sagsøgeren skulle i lære som speditør og ad den vej videreudvikles. Sagsøgerens timeløn androg på uheldstidspunktet 130 kr. + feriepenge og SH .

Sagsøgerens anbringender ifølge påstandsdokumentet:

"at sagsøger er berettiget til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i perioden d. 1. september 2010 til d. 31. december 2012,

- at det ikke skal tillægges betydning, at sagsøger bliver raskmeldt d. 1. september 2010,
- at sagsøger skal have sit økonomiske tab dækket fra skadestidspunktet og frem til det tidspunkt, han kan arbejde i væsentligt sammen omfang som før skaden, jf. erstatningsansvarslovens § 2, stk. 1,
- at der er derfor i den forbindelse skal lægges stor vægt på det store fravær, som sagsøger har haft under sin uddannelse,
- at sagsøger ikke har haft mulighed for at kunne påtage sig et fritidsjob ligesom andre ligestillede studerende,
- at sagsøger har dumpet en række eksamener,

Til støtte for synspunktet om, at der ikke skal ske nedsættelse på grund af grov uagtsomhed gøres det gældende, at

- at der ikke foreligger en situation, der kan medføre, at erstatningen skal nedsættes dom følge af grov uagtsomhed, jf. færdselslovens § 101, stk. 2,
- at sagsøger har forklaret til politirapporten, at hans bil kom ud i højre side, hvorefter han drejede mod venstre,
- at vidnerne forklarer, at bilen ganske stille kørte over i den modsatte vejbane,
- at der ikke var tale om en for sagsøger bevidst grov handling,
- at der ikke var spiritus involveret eller at sagsøger på anden måde har kørt hasarderet,

at der således ikke er grundlag for, at erstatningen kan nedsættes på grund af egen skyld. ”

Sagsøgtens anbringender ifølge påstandsdokumentet:

”Ad nedsættelse af erstatning på grund af grov uagtsomhed

Det gøres gældende, at sagsøgers erstatningskrav i anledning af færdselsuheldet den 8. juni 2010 efter færdselslovens § 101, stk. 2, bør nedsættes med 1/3 henset til den udviste betydelige grove uagtsomhed.

Det gøres nærmere gældende, at sagsøgers uheld alene kan tilskrives det forhold, at sagsøger uden forklarlig grund kører over i modsatte vejbane, og der frontalt kolliderer med en hos sagsøgte forsikret lastbil.

Der er intet udover sagsøgtens egen forklaring der understøtter, at uheldet må henføres til, at sagsøger ved en fejl var kommet ud i rabatten og havde mistet herredømmet over køretøjet. Tværtimod støtter ingen af de afgivne forklaringer til politirapporterne et sådant hændelsesforløb.

Ad tabt arbejdsfortjeneste

Det fremgår af sagen, at sagsøger blev raskmeldt den 1. september 2010, og der er således intet grundlag for sagsøgers krav på tabt arbejdsfortjeneste for perioden derefter frem til 31. december 2012.

Det bestrides desuden, at sagsøger på uheldstidspunktet har dokumenteret eller sandsynliggjort, at han ønskede et fortsat ansættelsesforløb hos sin arbejdsgiver i tiden efter ulykkestidspunktet, og således ikke på ulykkestidspunktet eller forinden havde planlagt at påbegynde et studieforløb.

Det gøres endvidere gældende, at sagsøgers påbegyndelses af studieforløbet alene kan tages som et udtryk for, at han ved studiestart i det væsentlige var i stand til at genoptage beskæftigelse.

Hertil kommer, at sagsøger ikke har dokumenteret at have krav på tabt arbejdsfortjeneste svarende til den nedlagt påstand, idet den af sagsøger

opgjorte gennemsnitlige månedsløn ikke er retvisende, ligesom sagsøger også for tiden efter uheldet og frem til udgangen af 2010 har oppebåret væsentlige indtægter hos [redacted].”

Rettens begrundelse og resultat:

På baggrund af Arbejdsskadestyrelsens seneste afgørelse i sagsøgerens sag den 8. januar 2013 kan det ikke antages, at sagsøgeren som følge af ulykken den 8. juni 2010 vil lide et erhvervsevnetab på 15 % eller derover jf. erstatningsansvarslovens § 2, stk. 1, 2. punktum. I hvilket omfang, sagsøgeren skal ydes erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, skal derfor afgøres efter samme lovs § 2, stk. 1, 1. punktum. Sagsøgeren ansøgte den 30. juni 2010 om en studieplads på Almen erhvervsøkonomi ved Aarhus Universitet, og sagsøgeren blev på denne baggrund tilbudt en studieplads med virkning fra efterårssemestret 2010. Da det således må lægges til grund, at sagsøgeren kort tid efter ulykken og på et tidspunkt, hvor sagsøgeren fortsat var ansat i en uopsagt stilling hos [redacted], er søgt ind på og optaget på en videregående uddannelse, findes det at påhvile sagsøgeren at bevise, at han ville have fortsat sin ansættelse hos [redacted] hvis ulykken ikke var sket. Under de nævnte omstændigheder findes sagsøgeren ikke at have godtgjort dette. Retten finder derfor, at raskmelding og opstart af studie den 1. september 2010 skal sidestilles med at begynde at arbejde igen. For at raskmelding og studieopstart ikke skal sidestilles med, at sagsøgeren har genoptaget arbejdet igen i væsentligt samme omfang, som før ulykken skete, påhviler det yderligere sagsøgeren at bevise, at det til dels mislykkede studieforløb fra september 2010 til ultimo december 2012 er en direkte følge af ulykken den 8. juni 2010. Da der ikke foreligger lægelige oplysninger, der direkte godtgør, at ulykken helt eller delvist har været en studiehindring for sagsøgeren, og da sagsøgeren også bl.a. har forklaret, at skolegang ikke var hans stærkeste side, findes sagsøgeren ikke at have ført bevis for, at det helt eller delvist mislykkede studieforløb i perioden 2010 til ultimo december 2012 var en direkte følge af ulykken den 8. juni 2010. Allerede som følge af, at retten herefter finder at raskmelding og studiestart skal sidestilles med, at sagsøgeren har genoptaget arbejdet igen i væsentligt samme omfang som før ulykken, frifindes sagsøgte.

På ovennævnte baggrund har retten ikke fundet anledning til at tage stilling til erstatningskravets størrelse, herunder om der skal ske nedsættelse i medfør af færdselslovens §101, stk. 3.

Efter sagens udfald, værdi, omfang, kompleksitet og hovedforhandlingens

varighed (under ½ retsdag) skal sagsøgeren dække sagsøgtes udgifter til advokatbistand som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte Forsikring frifindes.

Inden 14 dage skal sagsøgeren i betale 45.000 kr.
til dækning af sagsøgtes udgifter til advokatbistand. Beløbet inkluderer
moms.

Jytte Munkholm Hansen
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Herning, den 10. december 2014.

Lis Vestergaard, kontorfuldmægtig